Ave Maria

Table of Contents

மக்கள் கிறிஸ்துவிடம் வைக்கும் ஜெபம் (THE PEOPLE'S PRAYER TO CHRIST)

ஒருவரின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை என்று நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். குறைந்தபட்சம், அவர்களின் ஜெபங்கள் கடவுளால் புறக்கணிக்கப் படுவதாகத் நிச்சயமாகத் தோன்றுகிறது. இது சிலருக்கு லேசான மனச்சோர்வையும், அரிதான ஆனால் கடுமையான சந்தர்ப்பங்களில், நம்பிக்கையின்மைக்கும்கூட வழி வகுக்கும்.

*ஆயினும், நாம் கேட்க வேண்டும், அப்போது நாம் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று நம் ஆண்டவர் கூறுகிறார். **'அவர் நம்முடைய ஜெபங்களை ஒருபோதும் மறுப்பதில்லை,'** என்கிறார் புனித அகஸ்டின், **'ஏனெனில் அவர் தமது அன்பான தயவினால் ஜெபிப்பதில் தளர்ந்துபோக வேண்டாம் என்று நம்மை வலியுறுத்தினார்'** (De Verb. Dom இலிருந்து பிரசங்கம் 105). அப்படியானால், அவர் சில ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிக்காமல் இருப்பது எப்படி? மேலும், அவர் அத்தகைய வாக்குறுதியை அளித்திருக்கும்போது, ஒரு ஆன்மா தெய்வீக உதவியைத் தேடும்போது, அதை அவர் எப்படி கைவிட முடியும்?*

*அன்புள்ள வாசகரே, இது உங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்குமானால், புனித பவுலும் குழப்பமடைந்தார். மூன்று முறை, தன் சரீரத்தைத் துன்புறுத்திய முள்ளை நீக்க அவர் ஆண்டவரிடம் கெஞ்சினார். ஆனால் அவருக்குக் கிடைத்த பதில்: **'என் கிருபை உனக்குப் போதுமானது'.** எனவே பவுலும் சில சமயங்களில் கடவுள் நம்முடைய ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிப்பதில்லை என்று நினைத்திருக்க வேண்டும்.*

திருச்சபை தனது எல்லையற்ற ஞானத்தில், பிழையற்ற ஜெபத்திற்கான நிபந்தனைகளை நாம் புரிந்துகொள்ள உதவும் சாவியைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

முதலாவதாக, நம்முடைய ஜெபத்தின் நோக்கம் ஜெபத்தின் பிரதான நோக்கத்துடன் ஒத்துப்போக வேண்டும். இரட்சிப்பிற்குத் தேவையில்லாத காரியங்களை நாம் கேட்டால், அவற்றைக் கொடுக்கக் கடவுள் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர் முதன்மையாக நமது இரட்சிப்பைப் பற்றியே கவலைப்படுகிறார். சில தற்காலிக சலுகைகள் இரட்சிப்பிற்குத் தேவையில்லை, எனவே அவை வழங்கப்படுவதில்லை. அவர் அவற்றைக் கொடுத்தால், அவர் அன்பில் குறைவுள்ளவராக இருப்பார். அதேபோல், கடவுள் ஒரு எளிதில் வளைந்து கொடுப்பவர் அல்ல. நமக்கு உண்மையிலேயே தேவைப்படுபவற்றை மட்டுமே அவர் கொடுக்கிறார்.

*இரண்டாவதாக, ஜெபம் நமக்காக இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்காக நித்திய ஜீவனை நிச்சயமாகவும், முற்றிலும் அடைய முடியாது, ஏனென்றால் வாக்குறுதி மற்றவர்களுக்கு அல்ல, தமக்காக ஜெபிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. **'நீங்கள் என் நாமத்தினாலே பிதாவைக் கேட்டுக்கொள்வது எதுவோ, அதை அவர் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்'** (அரு. 16:23) என்ற வசனத்திற்கு விளக்கம் அளித்த புனித அகஸ்டின், **'ஒவ்வொருவரும் தமக்காக ஜெபிக்கும்போது கேட்கப்படுகிறார்கள், எல்லாவற்றிற்காகவும் ஜெபிக்கும்போது அல்ல; எனவே, அவர் வெறுமனே 'அவர் அதைக் கொடுப்பார்'** என்று சொல்லாமல், **'அதை உங்களுக்குக் கொடுப்பார்'** என்று கூறுகிறார்'.*

*மூன்றாவதாக, நம்முடைய ஜெபம் **பக்திக்குரியதாக** இருக்க வேண்டும். அதாவது, அது நம்பிக்கை மற்றும் மனத்தாழ்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.*

நம்பிக்கை முக்கியமாக கடவுளின் வார்த்தைகளான ***'கேளுங்கள், அப்போது நீங்கள் பெற்றுக்கொள்வீர்கள்'*** *என்பதில் நம்பிக்கை வைப்பதாகும்.*

மனத்தாழ்மை, ஏனெனில் ***அவர் தாழ்மையுள்ளவர்களுக்குத் தமது கிருபைகளைக் கொடுக்கிறார், ஆனால் அவர் 'பெருமையுள்ளவர்களை எதிர்க்கிறார்'*** *(சங். 101:18).*

கடைசியாக, நாம் நிலைத்திருக்க வேண்டும். 'இடைவிடாமல் ஜெபம் செய்யுங்கள்' என்கிறார் புனித பவுல். நிர்பந்திக்கிற அண்டை வீட்டுக்காரரின் உவமை, நிலைத்திருப்பதன் அவசியத்தைப் பற்றி வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் (லூக்கா 11:5-8). அவன் தன் நண்பனாக இருப்பதினால் எழுந்து அவனுக்குக் கொடுக்க மாட்டான் என்றாலும், அவனுடைய நிர்பந்தத்தின் காரணமாக, அவன் எழுந்து அவனுக்குத் தேவையானதைக் கொடுப்பான்.

அன்புள்ள விசுவாசிகளே, உங்கள் இரட்சிப்பிற்காக நீங்கள் பக்தியுடனும், நிலைத்தன்மையுடனும் ஜெபித்தால், கடவுள் உங்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவார். இந்த விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்கு வெளியே, கடவுள் பதிலளிக்கலாம் அல்லது பதிலளிக்காமல் இருக்கலாம். உங்கள் அனைத்தையும் அவருடைய திவ்விய பராமரிப்பிற்குக் கையளிப்பதன் மூலம் முடிவை அவரிடமே விட்டுவிடுங்கள், நீங்கள் நம்பிக்கையின்மைக்கு ஆளாக மாட்டீர்கள்.

கிறிஸ்து தமது மக்களிடம் வைக்கும் ஜெபம் (CHRIST'S PRAYER TO HIS PEOPLE)

பரிசுத்த திருப்பலியைப் பற்றி அடிக்கடி புறக்கணிக்கப்படும் ஒரு உண்மையைச் சிந்திப்பது நல்லது. திருப்பலி என்பது திருச்சபையின் பக்தியின் மையப் பகுதியாகவும், அதன் வாழ்வின் கொள்கையாகவும், உறுதியாகவும் இருக்கிறது.

புனித வியாழன் அன்று அது ஏற்படுத்தப்பட்டதால், நாம், கிறிஸ்துவின் விசுவாசிகள், சிலுவையின் அடியில் வந்து, நமக்காகவும் மற்றும் மனிதகுலத்தின் பாவங்களுக்காகவும் கிறிஸ்துவை நமது சொந்தப் பிராயச்சித்த பலியாக்குவதற்கு அனுமதிக்கிறது. திருப்பலியின் காரணமாக, மீட்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் தன் ஆளிலும், தன் சொந்த இலாபத்திற்காகவும் கிறிஸ்துவைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க முடியும்.

திருப்பலியானது, உருமாறிய அப்பம் மற்றும் திராட்சை இரசத்தில் மறைந்திருக்கும் கல்வாரிப் பலியை, திருச்சபை தீவிரமாக ஒப்புக்கொடுப்பதும், மீட்கப்பட்டதன் முடிவற்ற தகுதிகளைக் குருவாலும் விசுவாசிகளாலும் சொந்தமாக்கிக் கொள்வதுமாகும்.

*திருப்பலியில், செயல்படுவது சேசுவின் மறை உடல் (*Mystical Body*) ஆகும். கிறிஸ்து தமது உயிருள்ள குருக்களின் பணிவிடை மூலம் தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கிறார் , அவர்கள் கிறிஸ்துவின் பெயரால் அல்லது இடத்தில் மட்டுமல்ல, அவருடைய சொந்த ஆளிலேயே* (His very Person) *செயல்படுகிறார்கள். அதனால்தான் நாம் கடவுளின் சிம்மாசனத்தை நம்பிக்கையுடன் அணுக முடிகிறது. நாம் செலுத்தும் காணிக்கை கடவுளால் செய்யப்பட்டதாலும், அவருக்குத் தகுதியானதாலும், அது அவருக்கு மிகவும் ஏற்புடையது என்று நமக்குத் தெரியும்.*

ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் நாம், உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவரைத் தலையாகக் கொண்ட ஒரு சரீரத்தின் உயிருள்ள அங்கத்தினர்கள் என்பதை ஒருபோதும் மறந்துவிடக் கூடாது. தலையின் செயல்கள் அதன் அங்கத்தினர்களின் செயல்களாக மாறுவது போல, அங்கத்தினர்களின் செயல்களும், தலையின் விருப்பத்திற்கு இணங்க இருக்கும்போது, தலையின் செயல்களாக மாறுகின்றன.

கிறிஸ்து கல்வாரியில் ஒரே ஒரு முறை தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கத் தேர்ந்தெடுத்தார், ஆனால் அவர் ஒரு நினைவுக் பலியை ஏற்படுத்தினார். அதன் மூலம், அவர் தமது காணிக்கையை இடத்திலும் காலத்திலும் தொடர முடியும், அதனால் அதன் பலன்கள் எல்லா இடங்களிலும், அனைவருக்கும் கிடைக்கும். இந்த நினைவுக் பலியை - பரிசுத்த திருப்பலி பலியை—அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தம்முடைய மறை உடலின் அனைத்து அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுத்தார்.

திருப்பலி என்பது கல்வாரிப் பலியிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு புதிய பலி அல்ல. இது அதே பிரதான ஆசாரியரான கிறிஸ்துவால் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறது, மேலும் அதே பலியான கிறிஸ்துவையே கொண்டுள்ளது. அதன் முறை மற்றும் விதத்தில் மட்டுமே அது வேறுபட்டது. காணக்கூடிய கிறிஸ்து இப்போது கண்ணுக்குத் தெரியாத விதத்தில், தமது மறை உடலின் அங்கத்தினர்களின் பணிவிடை மூலம் தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கிறார்.

கிறிஸ்துவின் மறைஉடலின் அங்கத்தினர்களாகிய நாம், இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையில் பங்கேற்பவர்கள் என்பதையும், தெய்வீக நிலைக்கு நம்மை உயர்த்தும் சேசுவின் இரத்தம் நமது மனித நரம்புகளில் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறக்கக்கூடாது. நாம் கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கப்பட்டு, அவரோடு **'ஒருடலும் ஓர் ஆவியுமாக'** மாறுகிறோம். அதனால்தான் அவர் நம்மை உண்ணவும் குடிக்கவும் அழைக்கிறார்.

ஆகவே, கிறிஸ்துவின் மறை உடலான திருச்சபையே ஒவ்வொரு திருப்பலியையும் ஒப்புக்கொடுப்பவராக இருக்கிறது. அவள் தமது பெயரால் செயல்படத் தெய்வீக ரீதியில் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பணியாளர்களாகிய குருக்களின் பணிவிடை மூலம் பலியை ஒப்புக்கொடுக்கிறாள். எனவே, ஒவ்வொரு திருப்பலி பலியிலும், குரு தனியாக இருந்தாலும் அல்லது பல விசுவாசிகள் மத்தியில் இருந்தாலும், ஓர் அங்கமாகிய திருச்சபையே தமது குருத்துவப் பணிவிடை மூலம் பலியை ஒப்புக்கொடுக்கிறது.

புனித பேதுரு (இராயப்பர்) கூறுவது போல, திருச்சபையானது **'இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் கடவுளுக்கு ஏற்ற ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்தும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆசாரியத்துவமாக'** இருக்கிறவர்களைக் கொண்டுள்ளது (1 பேதுரு 2:5) . ஞானஸ்நானம் பெற்ற அனைவருக்கும் இறையியல் ஒரு துவக்கநிலை ஆசாரியத்துவம் என்று அழைக்கும் உரிமை உள்ளது, ஏனெனில் அவர்கள் பலியாகவும் குருவாகவும் இருந்த கிறிஸ்துவின் வாழ்விலும் வல்லமையிலும் பங்கு கொள்கிறார்கள், மேலும் அவருடைய மீட்புச் செயலில் அவரோடு இணைந்திருக்கிறார்கள். வெளிப்படுத்துதல் (Apocalypse) கூறுவது போல: **'அவர் நம்மை நம்முடைய கடவுளுக்கு ஓர் இராச்சியமாகவும் குருக்களாகவும் ஆக்கியிருக்கிறார்'.**

ஃபாதர் மார்ட்டின் டி'ஆர்சி, எஸ்.ஜே. எழுதுகிறார்:

'விசுவாசிகளுக்குச் சொந்தமான இந்த உன்னதமான கண்ணியம் அது இருக்க வேண்டிய விதத்தில் எப்போதும் உணரப்படுவதில்லை, ஏனெனில் உலகம் முழுவதும் கொண்டாடப்படும் திருப்பலிகள், மறைஉடலின் அங்கத்தினர்களாகிய அவர்களால் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பொதுநிலையினர் மறந்துவிடுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது.'

'மேலும், இந்தத் திருப்பலிகளின் பலன் அவர்கள் கொண்டுள்ள பரிசுத்தத்தின் அளவைப் பொறுத்து அதிகரிக்கவோ அல்லது குறையவோ செய்கிறது.'

*'திருப்பலியில் தங்கள் நெருங்கிய பங்கேற்பைப் பற்றி கத்தோலிக்கர்கள் அதிகம் அறியாமல் இருப்பது வருத்தமளிக்கிறது. **'திருப்பலியைக் கேட்டல்'** என்ற சொற்றொடரின் பரவல், அவர்கள் தங்கள் சலுகையை எவ்வளவு குறைவாகப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதற்கான ஓர் அறிகுறியாகும். இது, ஒரு சொற்பொழிவாளரைக் கேட்கும் பார்வையாளரைப் போலவே அவர்களுக்குச் சிறிய பங்களிப்பே உள்ள ஒரு சேவையைக் குறிக்கிறது.'*

'அதன் விளைவாக , ஒரு சபை அதன் சொந்த வாழ்க்கையிலிருந்து துண்டிக்கப்படுகிறது , *அதே நேரத்தில் திருப்பலியானது, சோம்பேறிகளுக்கு ஒரு ஞாயிறு கடமையாகவும் , பக்தியுள்ளவர்களுக்கு அவர்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் விருப்பமான பக்தி முயற்சிகளைப் பயிற்சி செய்வதற்கான ஓர் வாய்ப்பாகவும் மாறுகிறது.'*

'இது இருக்க வேண்டிய விதத்தில் இல்லை. மேலும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு மணி நேரத்திலும் கொண்டாடப்படும் பலிபீடத்தின் தினசரி இரகசியத்தில் தாங்கள் இணை-செயல்பாட்டாளர்கள் என்ற அந்த இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட உணர்வை எத்தனை சில கத்தோலிக்கர்கள் ஊக்குவிக்கிறார்கள்.'

இந்த உண்மையை மதித்துப் போற்றுவது, தூரம் காரணமாகவோ அல்லது குருக்களின் பற்றாக்குறை காரணமாகவோ தினசரி திருப்பலியில் கலந்துகொள்ள முடியாதவர்களின் அணுகுமுறையில் ஒரு பெரிய வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். திருச்சபையின் கிருபையுடன் வாழும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் பெயரிலும் பலியை ஒப்புக்கொடுக்கும் மறை உடலின் குருத்துவ அங்கத்தினர்களால், நாள் முழுவதும் நாம் கண்ணுக்குத் தெரியாத விதத்தில் ஆதரிக்கப்படுகிறோம் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். குரு ஒருபோதும் பலிபீடத்தில் தனியாக இல்லை. அவர் கண்ணுக்குத் தெரியாத விதத்தில் விசுவாசிகளின் வரிசையால் சூழப்பட்டவராக வருகிறார், அவர்களுடைய காணிக்கையை அவர் கடவுளிடம் சமர்ப்பிக்கிறார்.

LITURGIA (வழிபாடு)

புனித மிக்கேல் தேவதூதர் ஆலயம் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஓர் இடமாகும். இங்குள்ள தேவாலயமும் பலிபீடமும் சரியாகப் பூரணப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலும், நிரந்தரக் குருக்கள், திறமையான பாடகர் குழு, நன்கு பயிற்சி பெற்ற பீடச் சேவையாளர்கள் குழு ஆகியவற்றின் மூலம், நாங்கள் பரிசுத்த வழிபாட்டை ஒரு தகுதியான விதத்தில் சர்வேசுரனுக்குச் சமர்ப்பிக்க முடியும்.

திருத்தந்தை பன்னிரண்டாம் பயஸ், பரிசுத்த வழிபாட்டை, கிறிஸ்துவின் பரிந்துபேசும் மற்றும் பலியாக்கும் புனிதப் பணியின் நீட்டிப்பு என வரையறுக்கிறார். வழிபாட்டின் மூலம், திருச்சபை நம் ஆண்டவரின் பணியைத் தொடர்கிறது; அல்லது, இன்னும் சரியாகச் சொல்லப்போனால், திருச்சபையின் குருப்பட்டம் பெற்ற பணியாளர்கள் மூலம் நம் ஆண்டவர் தமது பணியைத் தொடர்கிறார். அவர் தமது பரிந்துபேசும் மற்றும் பலியாக்கும் பணியை, பிரதானமாக பரிசுத்த திருப்பலியை ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலமும்,

அத்துடன் சாக்ரமெந்துகள் (அருட்சாதனங்கள்) மற்றும் திவ்விய மன்றாட்டை (Divine Office) ஜெபிப்பதன் மூலமும் நீட்டிக்கிறார்.

நமக்காகக் கடவுளுக்கு முன்பாகப் பரிந்துபேசுவதே கிறிஸ்துவின் பணியாகும். கடவுளை அணுகுவதற்குத் தகுதியான ஒரே மனிதர் அவரே. அவர் புதிய உடன்படிக்கையின் பிரதான ஆசாரியர். **'அவர் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பதனால், நிலையான ஆசாரியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்.** ஆதலால் தம் மூலமாய் தேவனிடம் வருகிறவர்களை அவர் முற்றிலும் இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்; ஏனெனில் **அவர் அவர்களுக்காக எந்நாளும் பரிந்துபேசும்படி உயிரோடிருக்கிறார்'** (எபிரேயர் 7:25). கிறிஸ்து இல்லாமல், கடவுளை அணுகுவதும், அதன் மூலம் இரட்சிப்படைவதும் சாத்தியமில்லை.

நம் ஆண்டவர் தமது ஆசாரியத்துவத்தை, திருத்தொண்டர்கள், குருக்கள் மற்றும் ஆயர்கள் ஆகிய தமது குருப்பட்டம் பெற்ற பணியாளர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். அவர் நற்கருணைப் பலியை ஏற்படுத்தியபோது, புதிதாக குருப்பட்டம் பெற்ற அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தமது பணியைத் தொடரக் கட்டளையிட்டார்: **'இதை என் நினைவாகச் செய்யுங்கள்'.** இதன் மூலம், அவருடைய பலி இனிமேல் காலத்தின் முடிவுவரை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். இந்தப் பகிரப்பட்ட குருத்துவத்தின் மூலம், குருப்பட்டம் பெற்ற பணியாளர் தமது ஆளை நம் ஆண்டவருக்குக் கடனாகக் கொடுக்கிறார்; அதன் மூலம், அவர் குருவின் ஆளில் பிரசன்னமாகிறார். வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் சைகைகளின் அமைப்பால் ஆன இந்த வழிபாடானது, இம்மையிலும் மறுமையிலும் நமக்காகப் பரிந்துபேசும் கிறிஸ்துவின் உருவமாகிறது. சுருக்கமாக, திருத்தந்தை பன்னிரண்டாம் பயஸ் கூறுகிறார்: **வழிபாடு என்பது, அதன் நிறுவனரான இயேசு கிறிஸ்துவுடன் சேர்ந்து திருச்சபை செயல்படுவது ஆகும்.**

எனவே, வழிபாடானது மனிதன் கடவுளுக்குச் செலுத்தக்கூடிய மிக உயர்ந்த மற்றும் மிக மதிப்புமிக்க பிரார்த்தனையாகும். இது அவருக்குத் தகுதியானது மற்றும் மன்னிப்பையும் இரக்கமுள்ள ஆசீர்வாதத்தையும் பெறுவதற்குப் போதுமான ஆற்றல் வாய்ந்தது. வழிபாடானது கிறிஸ்துவின் திருச்சபையாகிய மறை உடலின் (Mystical Body) ஜெபமாகும் , மேலும் அது கடவுளுக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.

நூற்றாண்டுகள் முழுவதும், திருச்சபை தனது வழிபாட்டு மன்றாட்டுகளை அலங்கரித்து அழகுபடுத்தியுள்ளது, இதன் விளைவாக நாம் பழகியிருக்கும் புனித சடங்குகள் தோன்றியுள்ளன. இவையாவும் இடத்துக்கும் காலத்துக்கும் ஏற்றவாறு மெதுவாகவும், இயல்பாகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. மேற்கத்திய நாடுகளில், எங்களிடம் இலத்தீன் வடிவ வழிபாட்டு முறை உள்ளது. கிழக்கில், பல்வேறு சடங்குகள் வளர்ந்துள்ளன: பைசண்டைன், காப்டிக் (எகிப்து), ஆர்மீனியன், மரோனைட் மற்றும் கல்தேயன் (சிரியா), மற்றும் சீரோ-மலபார் (இந்தியா).

திவ்விய வழிபாடானது குருக்களின் செயல் மட்டுமல்ல. அது துதி, நன்றி, விண்ணப்பம் மற்றும் பரிகாரம் ஆகியவற்றின் திருச்சபையின் கூட்டு ஜெபம் ஆகும். இதன் பொருள், ஞானஸ்நானம் பெற்ற அனைவரும் இதில் பங்குபெற அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஞாயிறு மற்றும் புனித நாட்களில் தேவாலயத்திற்கு வருமாறு விடுக்கப்படும் அழைப்பு இதனால்தான். பொதுநிலையினரும் கலந்துகொள்ள மட்டுமல்ல, மக்களின் சார்பாகக் கிறிஸ்துவின் இடத்தில் செயல்படும் குருவின் மூலம் புனித பலியை ஒப்புக்கொடுக்கவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்: ஓராத்தே பிரத்ரேஸ் – **சகோதரர்களே, என்னுடைய மற்றும் உங்களுடைய பலி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்படி மன்றாடுங்கள்.** வழிபாடானது திருச்சபை

குடும்பம் முழுவதற்கும் சொந்தமானது. இது, குருப்பட்டம் பெற்ற பணியாளரின் ஆளில் கிறிஸ்துவால் பேசப்படும் அவர்களின் ஜெபத்தின் மற்றும் வேண்டுதலின் உருவமாகும். எளிமையாகச் சொன்னால், திவ்விய வழிபாடானது நன்றாக ஜெபிப்பதற்கான சலுகை பெற்ற வழி ஆகும்.

புனிதமடையும் இந்த மகத்தான வழியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படி உங்கள் குருக்கள் உங்களை ஊக்குவிக்கிறார்கள். எவ்வளவு நீண்டதோ அல்லது கடினமானதோ ஆன எந்தவொரு ஜெபத்தைக் காட்டிலும், திருப்பலியில் கலந்துகொள்வது அதிக மதிப்புள்ளது. மாலைப் பாடல், ஆசீர்வாதம் மற்றும் பிற வழிபாட்டுச் செயல்பாடுகள், எவ்வளவு தீவிரமானதாக இருந்தாலும், நமது தனிப்பட்ட பக்தி முயற்சிகளை விட மதிப்பு மற்றும் ஆற்றலில் வெகுவாக உயர்ந்தவை.

துயர் உறு ஆத்துமாக்களுக்கான நம் கடமைகள்

என் பிரியமான விசுவாசிகளே,

'துன்பப்படும் இந்த ஆத்துமாக்கள், தங்களின் விடுதலைக்காக நம்மை நம்பியிருக்கி றார்கள்; இது நம் கடமையாகும்.' - Mgr. லெஃபெப்வ்ரே, பிரசங்கம், நவம்பர் 1978, எக்கோன், சுவிட்சர்லாந்து.

வெறும் இறையியல் அல்லது வேதத்தின் மூலமாக மட்டும் உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் (purgatory) இருப்பை உங்களுக்கு நிரூபிக்க நான் முயல்வது ஒரு பெரிய அநீதியாக இருக்கும். இல்லை, என் பிரியமான விசுவாசிகளே, அது அவசியமில்லை. பாரம்பரிய கத்தோலிக்கர்களாகிய நாம், உத்தரிக்கும் ஸ்தலம் உண்மையானது, நமது கால்களுக்குக் கீழே உள்ள பூமியும், மேலே உள்ள வானமும் எவ்வளவு உண்மையோ, அவ்வளவு உண்மையானது என்று உறுதியுடனும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடனும் நம்புகிறோம். நாம் ஆதாரம் கேட்கத் தேவையில்லை, ஏனெனில் நமது நம்பிக்கை நமது அன்றாட வாழ்வில் வாழப்படுகிறது, சுவாசிக்கப்படுகிறது, மற்றும் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகிறது.

ஆயினும், நாம் நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்வோம்: உத்தரிக்கும் ஸ்தலம் உண்மையிலேயே இருந்தால், ஆத்துமாக்கள் அங்கே துன்பத்திலும் சுத்திகரிப்பிலும் நிஜமாகவே இருந்தால், இந்த உண்மை நம் இருதயங்களைத் தொடுகிறதா? இந்த உலகில்

நாம் வாழும் விதத்தையும், நாம் ஜெபிக்கும் விதத்தையும், நாம் செயல்படும் விதத்தையும் இது மாற்றுகிறதா? விசுவாசத்தால் வாழ்கிறோம் என்று கூறும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் முன் நிற்கும் கேள்விகள் இவை. விசுவாசிப்பது மட்டும் போதாது; அந்த நம்பிக்கை நம் வாழ்வை வடிவமைக்கவும், நம் செயல்களை வழிநடத்தவும், தேவைப்படும் ஆத்துமாக்களுக்காக தர்மச்செயல்களை (charity) செய்ய நம்மைத் தூண்டவும் நாம் அனுமதிக்க வேண்டும்.

நம் பிரியமான ஸ்தாபகர் (Founder) வலியுறுத்தியது போல, இது ஒரு கடமை!

நித்திய பேரின்பத்திற்குள் பிரவேசித்த அனைவரையும் கௌரவிக்கும் விதமாக நவம்பர் முதல் நாளில் திருவிழாவைக் கொண்டாடிய பிறகு, அதற்கடுத்த நாளை உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் இன்னமும் பரிகாரம் (atone) செய்ய வேண்டிய ஆத்துமாக்களின் நினைவிற்காக திருச்சபை அர்ப்பணித்துள்ளது; அதுமட்டுமின்றி, மற்ற நேரங்களிலும், அந்த அன்பான அன்னை தனது துன்புறும் பிள்ளைகளை மறப்பதில்லை. குருக்கள் பலிபீடத்திற்குச் செல்லும் ஒவ்வொரு முறையும், அவர்கள் திருச்சடங்கை (Holy Sacrifice) ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, கடவுளின் நீதியின் ஆழங்களில் ஆவிக்குள்ளாக இறங்கிச் சென்று, துன்பப்படுபவர்களுக்கு ஆறுதலையும் விடுதலையையும் கொண்டுவர திருச்சபை கட்டளையிடுகிறது. காணிக்கை நேரத்தில் (offertory), குருவானவர் அப்பத்தை பரலோகத் தந்தைக்கு அர்ப்பணிக்கும்போது, அவரது காணிக்கை உயிருள்ளவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, குறிப்பாக இறந்தவர்களுக்கும் நன்மை பயக்க வேண்டுமென்று மன்றாடுகிறார்.

நற்கருணை சேசுவின் உடலாக மாறிய (Consecration) சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, பலிபீடத்தில் தமக்கு முன் இருக்கும் இயேசுவின் மீது கண்களைப் பதித்து, குருவானவர் ஜெபிக்கிறார்: Memento etiam, Domine, famulorum famularumque tuarum... **(ஆண்டவரே, விசுவாசத்தின் அடையாளத்துடன் எமக்கு முன் சென்ற உம் அடியார்களும் அடியார்களுமாகிய N. மற்றும் N. நினைவுகூரும், மற்றும் சமாதானத்தில் துயில் கொள்ளும் அனைவரையும் நினைவுகூரும். ஆண்டவரே, இவர்களுக்கும் , கிறிஸ்துவில் இளைப்பாறும் அனைவருக்கும், ஆறுதல், ஒளி மற்றும் சமாதானத்தின் இடத்தை வழங்கும்படி உம்மை மன்றாடுகிறோம்.)**

மேலும், குருவானவர் திருப்பலி புத்தகத்தில் (breviary) இறந்தவர்களை நினைவுகூரும்படி மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகிறார். எந்தவொரு கானோனிக்கல் (canonical) நேர ஜெபமும் பின்வரும் மன்றாட்டுடன் முடிவடையாமல் இருப்பதில்லை: Fidelium animae, per misericordiam Dei, requiescant in pace. Amen. **(மரித்த விசுவாசிகளின் ஆத்துமாக்கள், சர்வேசுரனுடைய இரக்கத்தினால் , சமாதானத்தில் இளைப்பாறட்டும். ஆமென்.)**

ஆகையால், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் இருக்கிற ஆத்துமாக்களின் நினைவு நம்மை விட்டு ஒருபோதும் விலகாதிருக்க திருச்சபை விரும்புகிறது, மேலும் ஒவ்வொரு நல்ல மனமும் அந்த விருப்பத்திற்கு பதிலளித்து, அந்த ஏழை ஆத்துமாக்களுக்கு சில ஆறுதலை வழங்காமல் ஒரு நாள் கூட கடந்து செல்ல அனுமதிக்கக் கூடாது.

புனிதர்கள் இவ்வாறுதான் வாழ்ந்தார்கள். உதாரணமாக, புனித லூயிஸ், பிரெஞ்சு சிம்மாசனத்தின் கவலைகளும் கடமைகளும் இருந்தபோதிலும், தினமும் இறந்தவர் களுக்கான ஜெபத்தை (Office of the Dead) ஜெபிக்கவும், இறந்தவர்களின்

இளைப்பாற்றிக்காகத் திருப்பலியில் (Holy Mass) கலந்துகொள்ளவும் நேரம் கண்டார். அதேபோல், புனித எலிசபெத் ஹங்கேரி , குழந்தையாக இருந்தபோதிலும், தனது சிறு நண்பர்களை கல்லறைக்கு அழைத்துச் சென்று, துன்பப்படும் ஆத்துமாக்களின் விடுதலைக்காக மண்டியிட்டு ஜெபிக்கும்படி அவர்களை வலியுறுத்துவார்.

இந்த நடைமுறையை வேதாகமமும் ஊக்குவிக்கிறது : மக்கபே இரண்டாம் புத்தகத்தில் , நாம் வாசிக்கிறோம்: **'இறந்தவர்களுக்காக ஜெபிப்பது ஒரு புனிதமான மற்றும் ஆரோக்கியமான சிந்தனையாகும், இதனால் அவர்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்படலாம் .'** இறந்தவர்களுக்கு உதவி செய்ய மறுப்பவர் எத்துணை கல்மனம் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும்! இந்த வாழ்க்கையிலிருந்து நண்பர்கள் பிரிந்து செல்வதைக் கண்டும், ஜெபம் மற்றும் நற்செயல்கள் மூலம் பரஸ்பர ஐக்கியத்தின் (mutual communion) பிணைப்பைப் புறக்கணிப்பவரின் இதயம் எவ்வளவு சோகமாக இருக்கும். மாறாக, ஒரு கத்தோலிக்கருக்கு, அன்பானவர்கள் மரித்த பின்னரும், அவர்களுக்காக கடவுளிடம் பரிந்து பேசுவதன் மூலம், மென்மையான பாசத்தைத் தொடர்ந்து காட்டுவது எவ்வளவு ஆறுதலளிக்கிறது.

அன்புக்குரியவர்களை இழந்த துக்கத்தில் இல்லாதவர் நம்மிடையே யாரும் இல்லை. நமது இரத்த உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் தெரிந்தவர்கள் நமது உதவிக்காக ஜெபிக்கிறார்கள், கெஞ்சுகிறார்கள் - நாம் அவ்வளவு எளிதாகக் கொடுக்கக்கூடிய உதவியை நாம் மறுப்போமா? ஆயினும், உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் பயங்கரமான வேதனைகளை சகிக்கும் எண்ணற்ற ஆத்துமாக்களை சிந்தியுங்கள்: உலகம் முழுவதும் ஒவ்வொரு நாளும் தோராயமாக 1,72,000 பேர் இறக்கின்றனர், இதில் இந்தியாவில் மட்டும் சுமார் 26,600 பேர் அடங்குவர். இந்த ஆத்துமாக்களில் பலர் , சுத்திகரிக்கும் தீயில் பரிகாரம் செய்ய, அதிக அல்லது குறைவான பாவங்களுக்கான கடனைச் சுமக்கிறார்கள். அவர்களது உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களால் எத்தனை பேர் மறக்கப்பட்டுள்ளனர்? சாலையில் பிச்சைக்காக கெஞ்சும் மிக ஏழ்மையான பிச்சைக்காரனை விட, இந்த ஆத்துமாக்கள் நமது இரக்கத்திற்கு முழு உரிமை கோரவில்லையா?

அவர்களுக்கு உதவுவதன் மூலம், நாம் நமக்கே உதவுகிறோம். **தெய்வீக நீதிபதிக்கு முன், துன்பப்படும் ஆத்துமாக்களுக்கு அதிகபட்ச இரக்கத்தைக் காட்டியவர்கள், அதிகபட்ச இரக்கத்தைக் காண்பார்கள் என்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கலாம்.** இயேசுவே கூறியது போல : **'இரக்கமுடையவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள் .'** புனித பெர்னார்டின் ஆஃப் சீயன்னா இவ்வாறு கற்பிக்கிறார் : **'உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் ஆத்துமாக்களுக்காக ஜெபிப்பது நமக்காகவே உழைப்பது போன்றது .'** மேலும், பெறுபவரின் தேவை அதிகமாக இருக்கும்போது, நமது தர்மச் செயல்கள் அதிக புண்ணியமுடையதாக (meritorious) இருக்கும். ஆகையால், உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் ஆத்துமாக்களுக்காக நாம் செய்வது, உயிருள்ளவர்களுக்காக நாம் செய்வதை விட நமக்கு அதிக நன்மையைத் தருகிறது, ஏனெனில் அவர்களின் துயரம் மிகவும் ஆழமானது. ஆர்ஸ்-இன் புனித பங்குத் தந்தை (Holy Curé of Ars) அடிக்கடி அறிவுறுத்தினார்: **'நாம் இறந்தவர்களுக்காக அதிகமாக ஜெபிக்கவும், பல ஜெபங்களைச் சொல்லவும் செய்வோம். நாம் அவர்களுக்காகச் செய்ததை நல்ல கடவுள் நூறு மடங்காக நமக்குத் திருப்பித் தருவார்.'**

அதேபோல், புனித பிரிட்ஜெட் கூறுகையில், **நமது பரிந்துரையின் மூலம் ஒரு ஆத்துமாவை உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்திலிருந்து நாம் விடுவிக்கும்போது , நாம் நம்முடைய**

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விடுவித்தது போன்ற ஒரு உகந்த செயலைச் செய்கிறோம் என்று கூறினார்.

அப்படியானால், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? திருச்சபை வழிகாட்டுகிறது: உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் உள்ள ஆத்துமாக்களுக்காக அடிக்கடி ஜெபியுங்கள், திருச்சபையின் விருப்பப்படி ஒவ்வொரு நாளும் ஜெபியுங்கள். ஒரு கல்லறையைக் கடக்கும்போது, ஒரு மரணத்தைப் பற்றி அறியும்போது, அல்லது செய்தித்தாள்களில் இறந்தவர்களின் பெயர்களைப் படிக்கும்போது சொல்லப்படும் ஒரு சிறிய சுருக்கமான ஜெபம் கூட இந்த ஆத்துமாக்களுக்கு ஆறுதலைத் தரும்.

தினசரி திருப்பலியில் கலந்துகொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். திவ்விய பலி கிறிஸ்துவின் புண்ணியங்களின் கருவூலத்தைத் திறந்து, பல துன்பப்படும் ஆத்துமாக்களின் வேதனையைக் குறைக்க நமக்கு உதவுகிறது.

குறிப்பாக நற்கருணை வாங்கும் போது , ஏழை ஆத்துமாக்களை மறக்க வேண்டாம். அந்த நேரத்தில், அவர்களை உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்திலிருந்து விடுவிக்குமாறு இயேசுவிடம் கேளுங்கள்.

புனித பொனவென்ச்சர் கற்பிப்பது போல : **'மிகவும் போற்றத்தக்க திருப்பலிக்குப் பிறகு, உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் உள்ள ஆத்துமாக்களுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றியை வழங்க நற்கருணை ஒரு மிக சக்திவாய்ந்த வழியாகும்.'**

விசுவாசிகளாய் இறந்தவர்களுக்காக நாம் ஆர்வத்துடன் ஜெபிப்போம், குறிப்பாக பலன்கள் (indulgences) இணைக்கப்பட்ட ஜெபங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம். உதாரணமாக, பலன்களில் செழுமை வாய்ந்த சிலுவைப் பாதையை (Way of the Cross) கருத்தில் கொள்ளுங்கள்.

பிரியமான விசுவாசிகளே, இந்த வழிகளை ஏழை ஆத்துமாக்களுக்கு உதவ, குறிப்பாக பலன்கள் மூலம் விடாமுயற்சியுடன் பயன்படுத்துங்கள். புனித லியோனார்ட் ஆஃப் போர்ட் மாரிஸ் நமக்கு நினைவூட்டுகிறார்: **'ஒரு பலன் கூட இழக்கப்படுவதில்லை, மேலும் நாம் ஒரே ஒரு நாளுக்கான பலனைப் பெற்றாலும், அது அந்த துரதிர்ஷ்டசாலிகளுக்கு மிகுந்த ஆறுதலை அளிக்கும்.'**

உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் உள்ள ஆத்துமாக்களுக்கு உதவுவதற்கான இந்த முதன்மையான வழியை புறக்கணிக்க வேண்டாம் என்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் பெறக்கூடிய ஒவ்வொரு பதிலீட்டுப் பலனையும் , இந்தத் துன்பப்படும் ஆத்துமாக்களுக்கு தாராளமாகப் பயன்படுத்துவோம். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், நாம் அவர்களுக்கு உதவுவது மட்டுமல்லாமல், நமக்காக கடவுளின் இரக்கத்தையும் உறுதி செய்கிறோம். புனித லியோனார்ட் உறுதியளிப்பது போல: **'நீங்கள் ஒருமுறை உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் இருக்கும்போது, நீங்கள் இப்போது துன்பப்படும் ஆத்துமாக்களிடம் நடந்துகொள்ளும் அதே விதத்தில் உங்களுக்கும் நடத்தப்பட கடவுள் அனுமதிப்பார்.'**

De profúndis clamávi ad te (ஆழத்திலிருந்து உம்மை நோக்கி)

De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes: in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes ob- serváveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, ex ómnibus iniquitátibus ejus. (Ps. 129)

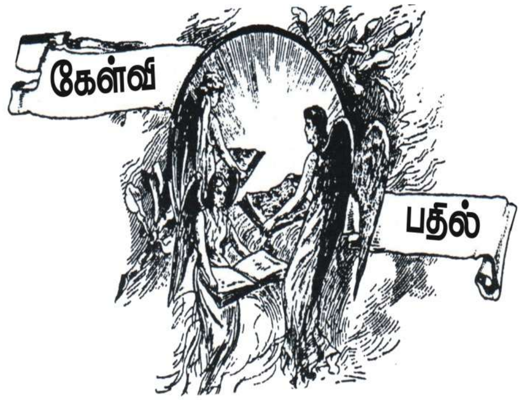
சுவாமீ! பாதாளத்தில் நின்று உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன்; சுவாமீ! என் சத்தத்தைக் கேட்டருளும்.
எனது விண்ணப்பத்தின் பேரொலியை உமது செவிதந்து கேட்டருளும்.
ஆண்டவரே! நீர் எங்கள் பாவங்களைப் பாராட்டுவீராகில் உமக்கு முன்பாக நிருவாகம் பண்ணுகிறவனார்?
ஆனால் தேவரீர் இடத்தில் தயாளமான மன்னிப்பு இருக்கிறபடி யாலும், உமது வேத முறைமையைப் பற்றியும், சுவாமி! உம்மை நம்பிக் காத்திருக்கிறேன்.
என் ஆத்துமம் ஆண்டவரு டைய திருவசனத்தின்மேல் ஊன்றிக் காத்திருக்கின்றது; என் ஆத்துமம் ஆண்டவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது.
உதய சாமகாவல் நேரந்துவக்கி இரவுபரியந்தம் இஸ்ராயேல் ஜனம் ஆண்டவரை நம்பிக் காத்திருக்கக் கடவது.
ஏனென்றால் சுவாமி தயை யுள்ளவர்; அவரிடத்தில் இரட்சணியம் ஏராளமாயிருக்கின்றது.
அவரே இஸ்ராயேல் ஜனத்தை அதின் சகல பாவங்களில் நின்று இரட்சித்தருளுவார்.

உயிரோடிருப்பவர்களின் பங்கு *(Role of the Living):*

உயிரோடிருக்கும் விசுவாசிகள் தங்கள் **செபங்கள்** *(Prayers)*, **திருப்பலிகள்** *(Masses)*, **தர்மச் செயல்கள்** *(Almsgiving)*, **மற்றும் பாவப் பரிகாரங்கள்** *(Penances)* மூலம் இந்த ஆன்மாக்களின் துன்பத்தைக் குறைக்கவும், அவர்கள் மோட்சம் செல்லும் காலத்தை விரைவுபடுத்தவும் உதவ முடியும் என்று திருச்சபை போதிக்கிறது.

குறிப்பாக, நவம்பர் மாதம் முழுவதும் இறந்த விசுவாசிகள் அனைவருக்காகவும் கத்தோலிக்கர்கள் சிறப்பாக மன்றாட வேண்டும்.

கேள்வி: இறந்து பிறந்த குழந்தையின் ஆத்துமம் மோட்சம் போகுமோ?

பதில்: குழந்தையின் ஆத்துமம் சரீரத்தை விட்டு போகும்முன் மருத்துவரோ அல்லது செவிலியரோ அக்குழந்தைக்கு ஞானஸ் நானம் கொடுக்க முடிந்தாலன்றி அது மோட்சம் செல்லாது. ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றாலோ அல்லது தாமதமாக கொடுக்கப்பட்டாலோ, அந்த குழந்தையின் ஆத்துமத்திற்கு கடவுள் அது பெற்றுக் கொள்ள தகுதியான, சுபாவத்திற்கு அடுத்த இயல்பான சந்தோஷத்தை (Beatitudo naturalis) தருவார். ஆனால், வரப் பிரசாதத்தால் சேசுநாதரோடு ஒன்றாய் இருக்கும் ஆத்துமங்கள் மாத்திரமே பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முழுமையான சந்தோஷம், ஞானஸ்நானமின்றி இறக்கும் குழந்தை களுக்கு கிடைக்காது. இச்சிறு ஆத்துமம், கர்மபாவம் எதுவும் கட்டிக் கொள்ள வில்லை யாதலால், அதற்குரிய தண்டனை எதுவும் அனுபவிக்காது. சுபாவத்திற்குரிய சந்தோஷத்தை முழுமையாக அனுபவிக்கின்றது. அதற்கு அப்பாற்பட்ட சந்தோஷம் எதையும் இழந்துவிட்டதாக அது கருதாது; அப்பேர்ப்பட்ட சந்தோஷம் தன்னுடைய சாத்தியத்திற்கு வெளியில் உள்ளது என்பதை அது அறிந்திருக்கிறது. தன்னால் கூடாத காரியத்தை எவரும் செய்ய முயற்சிப் பதில்லை. ஞானஸ்நானம் ஒன்றுதான் சர்வேசுரனை முகமுகமாய் தரிசிக்க குழந்தைகளுக்கு தகுதியளிக்கின்றது.

புனித அகுஸ்தினார் (St. Augustine) - "**சிறு பாவங்களைச் செய்து இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்கள், சில காலத்திற்குத் தேவையான துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொள்வதன் மூலம் சுத்திகரிக்கப்படுகின்றன.**" இது உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தின் நோக்கத்தை விளக்குகிறது: இது பெரிய பாவங்களுக்குரிய இடம் அல்ல, மாறாக சிறு பாவங்களின் கறைகளை நீக்கி, விண்ணக மகிமைக்கு ஆன்மாக்களைத் தயார் செய்யும் ஒரு நிலை.

புனித தெரேசா அவிளா (St. Teresa of Ávila) "**உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் இருக்கும் ஆன்மாக்களுக்காகச் செய்யும் ஒரு நல்ல செபம், இரக்கமுள்ள ஒரு சிறிய செயலாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு மோட்சத்தின் கதவுகளைத் திறக்க உதவும்.**" இந்த மேற்கோள், நம்முடைய எளிய செபங்கள் மற்றும் ஈகைகள் கூட அந்த ஆன்மாக்களுக்கு எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த உதவியாக இருக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறது.